föömi. Preester tulli vah, nina koolja mottali kindmärke ja torgarte maha, nina panti toga preestri oppuse perä kummale küstu. —
„Nüüd ta enämb pöörd wällä ei pea tulla," ütel preester ja hõik matjale felt, „enge, kui ta orwar wällä tulla, lät ta weel fürembale maa pölgi wõta nõuga!" Waeseneke Kolm fulane lätz ka töösst öösl kobesega ma tufale näpa koolja hawrasse wällä, nina wei riddameke ütta, kosk ta kõige liha, mis tälle eäl olli, omma koormake kaud, nina rammoori tõrdu kõrwale faisma fäid, ütte fuure feere lun koolgale kammarte waikele paud. Suure pelüga lätz rõkas meer kommongulk aida mann, nina nägi jällegi omar fuurer kettümisse ronna moori liha-tüüni kõrwat faisvat, ja leda tüka olevat. Hiom ja kahjo funde nõuga meesa jällegi preestri mann, ker ka pia fiima tulli, et koolo kaujast koolgist weel kindmämbärte mahamatta. Nüüd wüdi jällegi koolja matusele, kon torgem, ka rahwa oppuse perra, tälle pöö otlasst maha raoti, nina jälgu waikele, ütsa pikka puidse pulgaga kinni löödi, mille egaüks pöölt weel ütsa wõsti olli löigatu. (Esi pidi ja kindel olema).

Nüüd panti koolja weel kõrda pite kiristu, nina kirjo löödu höjotiside raudnaeluga kõwaste kinni, et ta ejavel enämb rällä ei pia päsema, riikka meke warandusse rõõwima.
Nüü ka fündi. Kolmandamat kommongul lätz ka üsst weel rikas meer kimmuga aida mann, mõtelden, et om kurri naese üma weel koto kõsema talnu. Ent tema fuurer rõõmer, olli oit täki. Sest ajast fooni oga jäi rikas meer päewaga pöi rõni raefenter, kooni ta wiimäte kogoni waeser jäi, nii et midägi enämst er ole funde panda, fälgä wõtta.
Ent waene meer lätz ejapäiwi riidkambar, kooni ta wiimäte kogoni riidas jäi, weel riddambar, kui tema endine rikas reli olligi. — Kui fulane nägi, et perremeer jo küllält rikas olli, nina tema lotsegi jo fuurest kasenu, — lätz tema tagasi ärä omma ojuiste. —
Ent waesest saanu rikas meer er uneta ka mitte riikusligu feen omma waesase põlwe ärä, enge tunnist feda mäletawäd fun ja teoga, talle läbi, et ta waesid ja wiletsid awitas, nina peräkimmi elo põlwe nergitas, mille läbi wiisist egaüks paremb wana perjast saap. —

Jutustanu Jaan Kõõts.

Wanad laulud.

1. Hobeste Kahjo.

Mina iset fuorene,
Mina pruhut punkene,
Leinat lagja laanekene?
Tuod ine fuorene,
Tuod pruhu punkene
Leina lagja laanekene:
Olli poori hüwa hobesk,
Kats kaara fõõjat,
Wits oll hüa hüwdene
Fõõnis wallit hallikene. —
Ma iser ine hüwdeista
Halli kanda minedesta.

Aga iser ikka hüwdeiste
Halaku-ji hallikeista
Kotoh om meil kolm hobesk,
Wür hobesk welikik,
Nu ma nulla nodo tää,
Nu ma weera relikile,
Aga fiä ütle esile,
Narwatajale könele
Suima kooli hüwdene
Kanda wüdi hallikene,
Esse mõisse, warta kosse,
Esse keelila könelet:
Aga tuod murchtagu,
Aga kawwa kahikun,
Om meil wiel palla hobesid
Kallist kaara fõõjat,
Ette tuo kulga hobesid,
Kammanda kaara fõõjat
Kõika ma kodo uma tasse,
Kutsu kodo kanase
Anna mõnel mustakese,
Mõnel hüwe, mõnel halli,
Mõnel wari werewa
Fõõr weel talli hüwri hobesid
Koha pelle kaara fõõjat. —
Miller mull kulda kobesid,
Kari kaara fõõjat?
Esi ma tara talli poir,
Esi koolikar hobeste poir,
Talli ma fõõdi, talli foodi,
Talli hobesk talliti,
Esi iser tandsk talli mann,
Esi tosi lakterike
Wei kainu kõlma tõuwe,
Kaaru nullümütu tõuwe.
Selle mull hüa hobese
Selle talli kaara fõõja.

Uuemoisa Warla.

2. Sõtta mineja.

Tulli ülen kommongulta,
Warra inne walgeetta,
Lätzi mõtta minema,
Kommongulta kulgima,
Mina nõi minnedänami:
Una kodo tullekuami:
Nõi ma fuure tsõõri fõõdu,
Mis põal fõõdu kesskela?
Meri fõõdi kesskelah.
Mis lõõt mese weere põal?
Tamm mese weere põal.
Ker põõt iftwa tamme all?
Om fõõt nelli neitsideista
Kolm kulda noorikut.
Mis nea fõõt tegewa,
Mõnuft asja ajawa?
Esi nea ini, esi löigi,
Esi löigi linatsit,
Esi kedi kalewit.
Kia jokku kuhjuwat,
Kua kawwesk kaewat?